

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/230/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313206387
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5313206387.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v právnej veci žalobcov: 1/ D. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXXX, XXX XX P., štátny občan SR, 2/ A. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXXX, XXX XX P., štátny občan SR, žalobcovia v rade 1/ a 2/ zastúpení spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík, s.r.o., so sídlom Potočná 2835/1A, 022 01 Čadca, IČO: 36 866 849, proti žalovanému: Stredoslovenská distribučná, a.s., so sídlom Pri Rajčianke 2927/8, 010 47 Žilina, IČO: 36 442 151, o zaplatenie sumy 1.286,88 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 11C/67/2013-201 zo dňa 27. novembra 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 11C/67/2013-201 zo dňa 27. novembra 2017 vo výrokoch I., II. a IV. z r u š u j e a v e c v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Vo zvyšnej časti (t.j. vo výroku III.) zostáva rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 11C/67/2013-201 zo dňa 27. novembra 2017 n e d o t k n u t ý .

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému (označenému pôvodným obchodným menom: Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s.) povinnosť zaplatiť žalobcovi v rade 1/ sumu 336,16 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 336,16 Eur od 03.09.2013 až do zaplatenia, a to do troch dní po právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Žalovanému tiež uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi v rade 2/ sumu 846,47 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 846,47 Eur od 03.09.2013 až do zaplatenia, a to do troch dní po právoplatnosti rozsudku (výrok II.). Vo zvyšku žalobu zamietol (výrok III.). Súčasne vyslovil, že žalobcovia v rade 1/, 2/ majú nárok voči žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku (výrok IV.).

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobcovia sa žalobou zo dňa 20.06.2013 v zmysle jej úpravy zo dňa 24.11.2017 domáhali, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi v rade 1/ sumu 336,16 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 336,16 Eur od 21.06.2013 až do zaplatenia a aby žalovanému uložil tiež povinnosť zaplatiť žalobcovi v rade 2/ sumu 846,47 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 846,47 Eur od 21.06.2013 až do zaplatenia. Žalobu odôvodnili tým, že dňa 16.02.2013 došlo v dôsledku poruchy transformátora v obci P., časť P., U. u U. ku škodám na majetku obce i jednotlivých občanov bývajúcich v predmetnej lokalite. Dňa 19.02.2013 obec P. žiadala Stredoslovenskú energetiku, a.s. o preplatenie škody spôsobenej dňa 16.02.2013 v obci P., a to nielen vo svojom mene, ale i v mene občanov obce P., medzi inými aj žalobcov. Stredoslovenskú energetiku, a.s. vyzvala na náhradu škody z dôvodu, že má s označenou obchodnou spoločnosťou ako dodávateľom uzatvorenú zmluvu o dodávke elektriny, na základe ktorej pravidelne, riadne a včas uhrádza faktúry za elektrinu. Na danú žiadosť obdržala obec P. od žalovanej strany odpoveď dňa 13.03.2013 v zmysle ktorej žalovaný za predmetné škody nezodpovedá. Dňom 28.05.2013 žalobcovia prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyzvali žalovaného na úhradu predmetných

škôd spôsobených poruchou transformátora v obci P.. Odpoveď bola zamietavá, pričom žalovaný tvrdil, že nie je zodpovedný za predmetné škody a že zvýšenie napätia bolo spôsobené poruchou transformátora. Žalobcovia za pasívne vecne legitimovaného v konaní považovali spoločnosť Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., ktorá je na území Slovenskej republiky prevádzkovateľom prenosovej sústavy a zabezpečuje distribúciu elektrickej energie do domácnosti žalobcov. Žalovaný má distribúciu elektriny uvedenú aj ako predmet činnosti v Obchodnom registri a tiež samotnom názve spoločnosti Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s. Nakoľko na pojednávaní dňa 13.01.2014 vyšla najavo skutočnosť, že škoda na notebooku Asus K53Sc bola spôsobená A. J., ktorý vstúpil do konania v procesnom postavení žalobcu v rade 2/, žalobcovia v rade 1/ a 2/ upravili žalobu tak, ako bola pripustená uznesením Okresného súdu Čadca sp. zn. 11C/67/2013 zo dňa 27.03.2014. Na základe znaleckého posudku znalca Ing. Jána Meravého č. 5/2014 bola výška škody na poškodených veciach vyčíslená nasledovne: 1/ na nabíjačke k notebooku Acer v sume 24,02 Eur, 2/ na notebooku Asus K53Sc v sume 846,47 Eur a 3/ na automatickej práčke v sume 292,14 Eur. Žalobcovi v rade 1/ vznikla škoda vo výške 336,16 Eur. Žalobca v 1/ rade objektivizoval škodu na nabíjačke k notebooku Acer a na automatickej práčke, ktorú chcel dať v servise opraviť. Podľa servisného záznamu oprava práčky je nerentabilná. Za predmetné zistenie závad a obhliadku zaplatil žalobca v rade 1/ sumu 20,00 Eur. Za škodu vzniknutú žalobcovi v rade 2/ možno objektivizovať škodu na notebooku Asus K53Sc vo výške 846,47 Eur. V zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 420 ods. 1, § 420a a § 442) sa žalobcovia domáhali zaplatenia v konaní domáhali zaplatenia pohľadávky s príslušenstvom s odôvodnením, že žalovaný nezabezpečil riadnu distribúciu elektriny do ich domácnosti a porušil tak svoju právnu povinnosť konať tak, aby nedochádzalo ku škodám. Protiprávnym konaním žalovaný spôsobil škodu, za ktorú aj zodpovedá.

3. Uznesením sp.zn. 11C/67/2013 zo dňa 27.03.2014 prvoinštančný súd pripustil zmenu žaloby tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi v rade 1/ sumu 446,88 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 446,88 Eur od 21.06.2013 do zaplatenia a žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi v rade 2/ sumu 840,00 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 840,00 Eur od 21.06.2013 až do zaplatenia a nahradiť im trovy konania.

4. Pri právnom posúdení veci konajúci súd vychádzal z článku 8 CSP, § 150 ods. 1 CSP, § 151 ods. 1 a 2 CSP, ako aj ust. § 420 ods. 1, § 420a ods. 1, 2 a § 442 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka, ako aj niektorých ustanovení zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov (§ 11 ods. 5, § 28 ods. 2 písm. a/, b/, f/, § 28 ods. 3 písm. f/, § 28 ods. 3 písm. m/). Následne konštatoval, že v ustanovení § 420a ods. 1 Občianskeho zákonníka je upravená zodpovednosť každej právnickej alebo fyzickej osoby za škodu spôsobenú jej prevádzkovou činnosťou. Subjektom zodpovedným za škodu podľa § 420a ods. 1 Občianskeho zákonníka je ten, kto škodu spôsobil pri prevádzkovej činnosti tak, ako je táto vymedzená v tomto ustanovení. Spravidla je to podnikateľ (fyzická alebo právnická osoba), ktorý prevádzkovú činnosť vykonáva vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť (§ 2 ods. 1 Obchodného zákonníka). Predpokladom zodpovednosti podľa označeného zákonného ustanovenia nie je protiprávny úkon, ale určitá škodová udalosť, ktorá bola príčinou vzniku škody, a ktorá bola vyvolaná prevádzkovou činnosťou, teda aj nepriaznivými vplyvmi na okolie. Zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkovou činnosťou predpokladá existenciu týchto podmienok: 1/ existencia udalosti vyvolanej prevádzkovou činnosťou, 2/ spôsobenie škody a 3/ príčinná súvislosť medzi existenciou udalosti vyvolanej prevádzkovou činnosťou a spôsobenej škody. Predpokladom zodpovednosti podľa § 420a Občianskeho zákonníka nie je teda zavinenie osoby zodpovednej za škodu, pretože ide o objektívnu zodpovednosť. Poškodený pri uplatňovaní svojho nároku nemusí dokazovať porušenie konkrétnej právnej povinnosti na strane prevádzkovateľa, ale len to, že škoda bola vyvolaná osobitnou povahou prevádzkovej činnosti, ktorou sa rozumie sústavne vykonávaná činnosť, ktorá je organizovaná právnickou alebo fyzickou osobou (podnikateľom) určitej prevádzky, a ktorá aj keby nebola vymedzená v predmete jej činnosti, je súčasťou jej prevádzky a faktickej činnosti. Ide o činnosť, ktorá predstavuje predmet činnosti právnickej osoby a je tiež krytá podnikateľským oprávnením tejto osoby. Ustanovenie § 420a Občianskeho zákonníka nevyžaduje na strane vykonávateľa prevádzkovej činnosti protiprávny úkon, ani zavinenie. Zákon vychádza zo zásady, že ten, kto má z prevádzkovej činnosti prospech musí znášať sprísnené podmienky zodpovednosti. Tejto zodpovednosti sa prevádzkovateľ môže zbaviť (liberovať) len z dôvodov uvedených v ustanovení § 420a ods. 3 Občianskeho zákonníka a to, že škoda bola spôsobená neodvratiteľnou udalosťou, ktorá nesúvisela s prevádzkovou činnosťou alebo škodu si spôsobil sám poškodený. Ide pritom o objektívne posudzované konanie bez ohľadu na zavinenie, kde je dôležité iba to, či a do akej miery toto správanie viedlo k vzniku škody. Súd dal do pozornosti tú skutočnosť, že neodvratiteľnou udalosťou (vis maior) je

udalost', ktorej nebolo možné zabrániť ani od prevádzateľa objektívne vyžadovať.

pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno

5. Na základe vykonaného dokazovania konajúci súd dospel k záveru, že v prejednávacom spore je daný právny základ nároku žalobcov uplatnený žalobou.

6. Uviedol, že v konaní bolo nesporne preukázané, že dňa 16.02.2013 došlo v dôsledku poruchy transformátora v obci P., časť P., U. u U. ku škodám na majetku obce i jednotlivých občanov bývajúcich v predmetnej lokalite, (vrátane žalobcov). Podporne mal túto skutočnosť súd preukázanú aj zo zápisnice o pojednávaní v konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 6C/151/2013 zo dňa 12.11.2013, v ktorej sa žalobca domáhal voči žalovanému náhrady škody na tom istom skutkovom základe ako žalobcovia v tomto konaní, kde okrem iného uviedol, že v rozhodnom období vo večerných hodinách asi po 20.00 hodine sa manželka pozerala na televíziu. Mali zapnuté aj osvetlenie v kuchyni, v chodbe a na dvore. Žalobca vedel o tom, že pracovníci Energetiky tam niekoľko dní opravovali niečo na elektrickom vedení. Videl ich tam najmenej tri dni niečo robiť. Zrazu nastala veľká žiara na dvore pri svetle a svetlo prasklo. Manželka vyšla z kuchyne a hovorí, že zhorelo im svetlo a taktiež im zhorel televízor. Viacerí obyvatelia obce, ktorí mali poškodené spotrebiče, sa zišli na obecnom úrade. S prihliadnutím na obranu žalovaného prezentovanú v odpore proti platobnému rozkazu, (ktorý poukazoval na tú skutočnosť, že žalobcovia mali povinnosť z hľadiska prevencie v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka zabezpečiť si prepäťovú ochranu i to, že porucha na transformátore nebola spôsobená žalovaným, ale táto vznikla v dôsledku nepriaznivých poveternostných podmienok a tiež to, že žalovaná ako prevádzkovateľ distribučnej sústavy má právo obmedziť alebo prerušiť dodávku elektrickej energie bez nároku odberateľov na náhradu škody). Okresný súd nariadil preto znalecké dokazovanie znalcom v odbore elektrotechnika, odvetvie elektroenergetické stroje a zariadenia Ing. Jánom Meravým, ktorý vypracoval znalecký posudok č. 5/2014. Znalec v záveroch znaleckého posudku jednoznačne uviedol, že poškodenie elektrických spotrebičov žalobcu vzniklo v priamej súvislosti s poruchou predmetného transformátora v obci P., časť P. - U. u U. dňa 16.02.2013, pretože v čase udalosti došlo k zvýšeniu napájacieho sieťového napätia nad dovolené hodnoty, ktoré poškodilo predmetné spotrebiče. Transformátor nebol chránený proti preťaženiu, pretože hlavný istič na sekundárnej strane bol vysoko predimenzovaný (menovitý prúd ističa bol 250 A), menovitý sekundárny prúd transformátora bol len 144 A, no istič bol schopný vypnúť preťaženie až pri prúde 312 A. Preťaženie tak dosahovalo 217 %. Takýto prúd je pre predmetný transformátor neúmerne vysoký a následná havária bola preto neodvratná. Je teda zrejmé, že havária dňa 16.02.2013 nebola spôsobená prírodnými javmi alebo inými nepredvídateľnými udalosťami, ale hrubým porušením zo strany prevádzkovateľa SSE-D a revízneho technika, ktorý tento vážny nedostatok pre periodickej previerke v roku 2009 nezistil a v správe ho neuviedol ako zistený nedostatok. Na správnu funkciu transformátora nemá negatívny vplyv zimné obdobie, sneh, dážď a pod. Je potrebné vykonávať pravidelné preventívne prehliadky elektrických zariadení v spojení s plánovanou údržbou a nie až pri poruchách a haváriách. Udalosti predchádzalo nesprávne istenie predmetného transformátora v trafostanici, kde hodnota hlavného ističa nemala presiahnuť štítkovú hodnotu menovitého sekundárneho prúdu transformátora 144 A. Pri dlhodobom preťažovaní predmetného transformátora umožňovalo predimenzovanie prúdovej hodnoty hlavného ističa, ktorý bol dlhodobo namáhaný. Za haváriu plne nesie zodpovednosť prevádzkovateľ distribučnej sústavy. V nadväznosti na zákonné ustanovenia § 28 ods. 2 písm. a/, b/, f/ a § 28 ods. 3 písm. f/, m/ zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike znalec konštatoval, že v danom prípade došlo zo strany prevádzkovateľa distribučnej sústavy k porušeniu právnych predpisov, v dôsledku čoho havária predmetného transformátora bola len otázkou času. Zároveň znalec zdôraznil, že žiaden predpis v Slovenskej republike neprikazuje občanovi bývajúcim v rodinnom dome mať povinne nainštalovanú prepäťovú ochranu proti prepätiam atmosférickým alebo spínacím na prípojke nízkeho napätia do rodinného domu. Pokiaľ by aj žalobcovia mali v tom čase nainštalovanú prepäťovú ochranu aj tak by došlo ku vzniku škody na predmetných spotrebičoch, keďže zvýšené prevádzkové napätie nemalo impulzný, teda krátkodobý charakter, ale toto napätie by trvalo podstatne dlhšie a zničilo by nainštalovanú prepäťovú ochranu v rodinnom dome žalobcov. Napriek tvrdeniam žalovanej strany o tom, že príčinou poruchy transformátora bol zvýšený prechodový odpor vo vnútri nádoby, ktorý vznikol nedokonalým dotiahnutím spojov vo výrobnom podniku, znalec zotrval na záveroch svojho znaleckého posudku a v rámci vyjadrenia č. 1/2015 poukázal na to, že hlavný istič o prúdovej hodnote 250 A pre daný transformátor je predimenzovaný. Takýto hrubý nedostatok revízny technik v revíznej správe zo dňa 30.10.2009 neuviedol. V čase poruchy bol v danej lokalite napadaný sneh o hrúbke 30 cm a vonkajšie teploty boli pod nulou. V takomto počasí nebolo možné vykonať meranie zemných odporov a ďalšie merania, resp. vykonať pochôdzku celej trasy vzdušnej linky v neskorých večerných

hodinách. Znalec tým vyvrátil stanovisko pracovníka žalovaného. Na pojednání dňa 20.06.2016 súdom ustanovený znalec Ing. Ján Meravý uviedol, že mu neboli dané k dispozícii termovízne merania, ani následná kontrola transformačnej stanice zo dňa 09.01.2013, pretože takéto meranie malo tendenčný charakter účelovo fingovať ich vyhotovenie. Pokiaľ by termovízne merania v januári 2013 boli vykonané riadnym spôsobom, náznak možného vzniku poruchy na zariadení by bol zistený. Obhliadka bola zrealizovaná žalovaným po meraní dňa 09.01.2013. V nadväznosti na daný dôkaz žalovaná strana predložila súdu znalecký posudok č. 335/2015 Ústavu súdneho inžinierstva (ÚSI) Žilinskej univerzity v Žiline, podľa ktorého zo strany prevádzkovateľa distribučnej siete boli vykonané všetky predpísané činnosti na zabezpečenie prevádzky a údržby zariadení distribučnej siete stanovené platnou legislatívou Slovenskej republiky. Nad rámec legislatívy mala byť použitá diagnostická metóda termovízneho merania, ktorá neavizovala náznak možného vzniku poruchy. Poruchu spôsobil náhodný jav, ktorý zo strany žalovaného nebolo možné predvídať. Ústav súdneho inžinierstva mal k dispozícii termovízne merania zariadení distribučnej siete žalovaného zo dňa 09.01.2013, ktorý podklad súdom ustanovenému znalcovi Ing. Meravému nebol zo strany žalovanej predložený, a tiež interný riadiaci dokument, hlásenie o vykonanej kontrole zo dňa 16.06.2009 a plán kontrol na mesiac január 2013 žalovanej strany. Vo vzťahu k predloženému súkromnému znaleckému posudku č. 335/2015 zo strany žalovaného sa javilo nanajvýš zvláštne, že strana poskytla Ústavu súdneho inžinierstva aj termovízne meranie realizované žalovanou 09.01.2013, ktoré však súdom ustanovenému znalcovi nebolo dané k dispozícii, na základe ktorého aj súkromný znalecký posudok vyvrátil závery znalca Ing. Meravého. Na návrh žalovaného súd nariadil vo veci vypracovanie kontrolného znaleckého posudku, ktorý vypracoval Ing. Jozef Holjenčík, PhD. pod č. 4/2016. Znalec v ňom jednoznačne uviedol, že škoda na zariadeniach žalobcov vznikla v dôsledku poruchy na zariadeniach žalovaného. Všetky zariadenia distribučnej sústavy sú konštruované tak, aby odolávali poveternostným podmienkam v lokalite, v ktorej sú umiestnené. Podľa znalca prvou príčinou vzniku škody bolo nesymetrické zaťažovanie transformátora spôsobované nielen správaním sa odberateľov, ale aj vyššími prechodovými odpormi jednotlivých technologických zariadení. Istič 250 A bol absolútne nevyhovujúci. Fotografická dokumentácia preukazuje, že ďalšou príčinou vzniku škodovej udalosti bol nedokonalý spoj na svorníku prechodky transformátora. Tomu zodpovedajú aj stopy roztaveného kovu. Pri zodpovednom a kvalitnom výkone preventívnej údržby a vykonaní úradných a odborných skúšok v predpísaných lehotách mohol tak žalovaný eliminovať riziko vzniku poruchy, aj keď o výrobné vade nemohol vedieť. Súd prvej inštancie tak nemal v konaní preukázané, že by ku škode došlo v dôsledku nepriaznivých poveternostných podmienok - počasia. Ani závery súkromného znaleckého posudku predloženého žalovaným, nezakladajú dôvody na jeho liberáciu ako prevádzkovateľa distribučnej siete. Tvrdenia žalovaného o škode spôsobenej vis maior súd teda nemal preukázané. Tieto boli vyvrátené závermi znaleckého posudku Ing. Meravého, ako aj znaleckého posudku Ing. Holjenčíka. Prevádzkovateľ distribučnej sústavy bol povinný v zmysle § 28 ods. 2 písm. a/, b/, f/ a § 28 ods. 3 písm. f/, m/ zákona č. 251/2012 Z. z. zabezpečiť dlhodobo spoľahlivé a bezpečné účinné prevádzkovanie sústavy za hospodárnych podmienok, zabezpečiť prevádzkyschopnosť sústavy, dodržiavať kvalitu dodávok elektriny a poskytovaných služieb, ako aj ďalšie povinnosti vyplývajúce z citovaných zákonných ustanovení. Žalovaný sa objektívnej zodpovednosti za vzniknutú škodu nijakým spôsobom sa nezbavila. Súd preto dospel k záveru, že žalovaný nesie zodpovednosť za škodu, ktorá vznikla žalobcom na elektrických spotrebičoch poškodených v priamej súvislosti s poruchou predmetného transformátora v obci P., časť P., U. u U. dňa 16.02.2013, nakoľko došlo k zvýšeniu napájacieho sieťového napätia nad dovolené hodnoty. Havária bola neodvratná, čo znalci potvrdili aj v znaleckých posudkoch, (k preťaženiu došlo až v rozsahu 217 %). Obaja súdom ustanovení znalci konštatovali porušenie predpisov na prevádzkovanie distribučnej sústavy zo strany žalovaného. Neobstojí ani obrana žalovaného o povinnosti žalobcov nainštalovať prepäťovú ochranu. V zmysle platnej legislatívy Slovenskej republiky totiž nie je daná povinnosť odberateľom bývajúcim v rodinnom dome mať povinne nainštalovanú prepäťovú ochranu proti prepätiam atmosférickým alebo spínacím na prípojke nízkeho napätia do rodinného domu. V danom prípade preto neprichádza do úvahy aplikácia prevenčného ust. § 415 Občianskeho zákonníka, a ani § 441 Občianskeho zákonníka o zavinení poškodeného. Jedná sa výlučne o objektívnu zodpovednosť žalovaného, ktorá bola v konaní nesporne preukázaná. Prevádzkovateľ ako osoba majúca prospech z prevádzkovej činnosti je povinná znášať aj sprísnené podmienky zodpovednosť. Zároveň žalobcovia žiadnu svoju povinnosť neporušili. Škoda na elektrických spotrebičoch žalobcov v ich domácnosti nevznikla v dôsledku obmedzenia alebo prerušenia distribúcie elektriny, ale z dôvodu, že žalovaný ako distribútor elektrickej energie do domácností nezabezpečil adekvátnu prevádzkyschopnosť prenosovej sústavy, spoľahlivú a bezpečnú dodávku elektrickej energie, v dôsledku čoho došlo ku vzniku prepätia v prenosovej sústave

a následnému vzniku škôd na elektrických zariadeniach žalobcov. Výšku škody vyčíslil znalec Ing. Ján Meravý v znaleckom posudku č. 5/2014 na nabíjačke k notebooku Acer vo výške 24,02 Eur a na automatickej práčke vo výške 292,14 Eur. Konajúci súd považoval takto vyčíslenú výšku škody za nespornú. Žalovaná strana totiž nijakým spôsobom nevyvrátila tvrdenia žalobcu v rade 1/ a výšku škody stanovenej súdnym znalcom. Súd preto zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi v rade 1/ sumu 336,16 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 336,16 Eur od 03.09.2013 až do zaplatenia. Žalovaného ďalej súd zaviazal zaplatiť žalobcovi v rade 2/ na základe rovnako ustálenej výšky škody (v znaleckom posudku znalca Ing. Meravého č. 5/2014) na sumu 846,47 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 846,47 Eur od 03.09.2013 až do zaplatenia.

7. Zároveň podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka okresný súd konštatoval, že žalovaná dostala sa do omeškania s plnením peňažného záväzku, a to nasledujúcim dňom po doručení platobného rozkazu, teda 03.09.2013. Preto súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcom v rade 1/ a 2/ úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne z priznanej sumy 336,16 Eur od 03.09.2013 až do zaplatenia a vo vzťahu k žalobcovi v rade 2/ ročný 8,5 % úrok z omeškania zo sumy 846,47 Eur od 03.09.2013 až do zaplatenia, pretože platobný rozkaz bol žalovanému doručený až dňa 02.09.2013.

8. Žalobu o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 336,16 Eur od 21.06.2013 do 02.09.2013 a o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 846,47 Eur od 21.06.2013 do 02.09.2013 súd zamietol z dôvodu, že žalovaný sa dostal do omeškania s plnením peňažného záväzku až nasledujúcim dňom po doručení platobného rozkazu v súdnej veci, teda 02.09.2013. Nie je možné súhlasiť so žalobcami, že k omeškaniu žalovaného došlo nasledujúcim dňom po podaní žalobného návrhu na súd. O tom, že si žalobcovia voči žalovanej uplatnili svoj nárok žalobou, získal žalovaný vedomosť až doručením platobného rozkazu Okresného súdu Čadca sp. zn. 16Ro/165/2013 zo dňa 31.07.2013; až jeho doručením začína plynúť lehota, od ktorej sa počíta omeškanie s plnením peňažného záväzku na strane žalovaného.

9. Rozhodnutie o trovách konania okresný súd odôvodnil aplikáciou ust. § 255 ods. 1 s použitím § 262 ods. 1 a 2 CSP a konštatoval, že žalobcovia v rade 1/ a 2/ boli v konaní neúspešní v nepatrnej časti, v ktorej bola ich žaloba zamietnutá. Súd im preto priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

10. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, a to proti jeho výrokom I., II. a IV., ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, že odvolací súd žalobu žalobcov v celom rozsahu zamietne a zároveň prizná žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

11. Uviedol, že podľa jeho názoru v konaní neboli splnené procesné podmienky. Okresný súd tiež nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Navyše súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

12. Okresný súd pri svojom rozhodovaní vychádzal najmä zo znaleckého posudku č. 5/2014 vypracovaného znalcom Ing. Jánom Meravým. Žalovaný už v priebehu prvoinštančného konania namietal, tento znalecký posudok nepovažuje za smerodajný a zodpovedajúci objektívnej skutočnosti. Znalec Ing. Meravý v ňom uvádza, že hlavný istič bol predimenzovaný, čo spôsobilo vznik prepätia v sústave a tým aj údajný vznik škody žalobcov. Žalovaný však poukázal na to, že skutočnosť, že by bol transformátor preťažovaný, v konaní nebola preukázaná. Znalec len konštatoval, že transformátor mohol byť v zimných mesiacoch preťažovaný odberateľom GOGO servis. Toto tvrdenie znalca Ing. Meravého je preto len hypotetické a nemožno z neho vychádzať pri posúdení prípadnej zodpovednosti žalovaného za vznik škody. Odvolateľ sa taktiež nestotožnil s tvrdením znalca, že ku vzniku škody došlo hrubým porušením jeho povinností. Žalovaný predložil konajúcejmu súdu súkromný znalecký posudok vypracovaný ÚSI v Žiline, z ktorého vyplýva, že v danom prípade z jeho strany nedošlo k porušeniu žiadnych zákonom predpísaných povinností, a teda žalovaný nemohol vznik poruchy predvídať. V tomto prípade išlo o náhodný jav. Odvolateľ sa tiež nestotožnil s názorom prvoinštančného súdu o tom, že tento znalecký posudok bol ním predložený účelovo a že nemá žiadnu výpovednú hodnotu. Práve naopak, označený znalecký posudok jednoznačne preukazuje skutočnosť, že žalovaný objektívne nemohol predvídať vznik predmetnej poruchy. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný dostatočne preukázal liberačný dôvod na zbavenie jeho zodpovednosti za vzniknutú škodu. To, že vo vnútri transformátora došlo k výrobné chybe, bolo skonštatované aj v opravovni transformátorov. Poškodený transformátor bol po nehode totiž podrobne skúmaný. To, že príčinou vzniku škody by mohla byť výrobná vada transformátora, bolo skonštatované aj v kontrolnom znaleckom posudku vypracovanom Ing. Holjenčíkom. Žalovaný taktiež považuje za nepreukázané tvrdenia znalca Ing. Meravého, o tom,

že predložené stanovisko Ing. Kardoša nie je v súlade s objektívnou pravdou. Znalec tvrdil, že merania zemných odporov nie je možné vykonať v zimných mesiacoch. Toto jeho tvrdenie však bolo vyvrátené Ing. Kardošom, ktorý uviedol aj to, akým spôsobom je možné takéto meranie vykonať, ale aj to, že dané meranie má len informačný charakter. Znalec Ing. Meravý tiež neuviedol dôvod, prečo by meranie nemohlo byť vykonané vo večerných hodinách. Len skonštatoval, že stanovisko Ing. Kardoša je nepravdivé, a to bez akéhokoľvek ďalšieho odôvodnenia. Znalec Ing. Meravý taktiež spochybnil pravdivosť merania termovíziou vyhotovenej žalovaným zo dňa 09.01.2013. Ako už odvolateľ v priebehu konania pred súdom prvej inštancie namietal, termovízne meranie predložené ústavu súdneho inžinierstva nebolo možné účelovo nafingovať. Záznam z tohto merania obsahuje aj fotografie urobené priamo na mieste v deň vykonania merania. Pokiaľ sa znalec Ing. Meravý odvolával na to, že ak by bolo meranie termovíziou riadne vykonané, náznak možného vzniku poruchy by bol zistený, výsledok termovízneho merania tvrdil presný opak. Termovízne meranie vykonané mesiac pred vznikom poruchy nepotvrdilo žiadne preťažovanie transformátora, ani nenaznačilo blížiaci sa vznik poruchy. Ako už žalovaný uvádzal v priebehu konania pred okresným súdom, príčinou poruchy bol zvýšený prechodový odpor vo vnútri nádoby, ktorý vznikol nedokonalým dotiahnutým spojov vo výrobnom podniku. Túto skutočnosť žalovaný nemohol predvídať. Z uvedených dôvodov je odvolateľ toho názoru, že okresný súd na základe predložených dôkazov nesprávne právne posúdil vec, keďže vychádzal z toho, že objektívnej zodpovednosti sa žalovaný nezbavil, a ani nepreukázal existenciu vis maior. Žalovaný zastáva názor, že v konaní bolo dostatočne preukázané, že škoda vznikla v dôsledku výrobnéj vady - čo vyplýva zo stanoviska vyhotoveného v opravovni transformátora a takýto záver vyplýva aj z kontrolného znaleckého posudku Ing. Holjenčíka. Skutočnosť, že žalovaný pri prevádzke neporušil žiadne platné právne a prevádzkové predpisy, bola preukázaná i znaleckým posudkom ústavu súdneho inžinierstva. Je teda zrejmé, že konajúci súd nemohol skonštatovať zodpovednosť žalovaného za vzniknutú škodu, keďže žalovaný hodnoverne preukázal liberačný dôvod, ktorý ho zodpovednosti za vznik škody, ktorá je predmetom tohto konania, zbavuje.

13. Žalovaný tiež konštatoval, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. V danej súvislosti namietal tvrdenie súdu o tom, že výška škody bola nesporná. Výšku škody žalovaný totiž namietal už vo svojom vyjadrení ku kontrolnému znaleckému posudku Ing. Holjenčíka. Podľa názoru odvolateľa žalobcovia neunesli dôkazné bremeno, a to tak vo vzťahu k samotnému vzniku škody, ako aj je výške. Žalobcovia totiž uvádzali, že škoda im mala vzniknúť na notebooku Acer, automatickej práčke a nabíjačke, ktoré však už v čase vyhotovenia znaleckého posudku nemali k dispozícii, keďže ich vyhodili. Žalovaný jednoznačne namieta, že by z listín produkovaných žalobcami vyplynulo unesenie ich dôkazného bremena za účelom preukázania vzniku škody na označených spotrebičoch. Nakoľko žalobcovia nepredložili poškodené spotrebiče, ani znalec Ing. Meravý ich nemohol reálne ohodnotiť. Žalobcovia teda nepreukázali, že konkrétne nimi označené spotrebiče boli poškodené práve v súvislosti so vznikom poruchy transformátora. Keďže žalobcovia už predmetnými spotrebičmi nedisponujú a nedisponovali nimi ani v čase vyhotovenia znaleckého posudku, nie je správny záver súdu o tom, že žalobcovia v plnom rozsahu uniesli dôkazné bremeno. Žalovaný sa tiež nestotožnil s názorom okresného súdu o tom, že postačuje len tvrdenie žalobcov o tom, že došlo k poškodeniu týchto konkrétnych elektrických spotrebičov. Žalobcovia v prvoinštančnom konaní nepredložili žiadne dôkazy o tom, že predmetné spotrebiče boli v skutočnosti poškodené a že tieto sa nachádzali v dome aj v čase poruchy a boli pripojené do elektrickej siete. Na základe uvedeného mal žalovaný za to, že súd prvej inštancie nedospel k správne záveru, že vznik škody bol žalobcami preukázaný a že žalobcovia v prejednávanej veci uniesli dôkazné bremeno. Pokiaľ aj znalec oceňoval hodnotu spotrebičov, oceňoval len hypotetickú cenu neexistujúcich spotrebičov v čase vzniku poruchy. Znalec tieto spotrebiče v čase vypracovania znaleckého posudku nemal k dispozícii. Je teda zrejmé, že žalovaný nemohol ani ohodnotiť a stanoviť výšku škody, ktorá mala byť na spotrebičoch spôsobená. Žalovaný ďalej namietal postup okresného súdu, ktorý na str. 3 a 10 rozsudku uviedol, že znalec Ing. Holjenčík sa vyjadril k vyjadreniu žalovaného k znaleckému posudku č. 4/2016. Žalovanému však toto vyjadrenie znalca Ing. Holjenčíka nebolo vôbec doručené, a ani s ním nebol oboznámený na súdnom pojednávaní. Je teda zrejmé, že žalovanému bola postupom súdu odopretá možnosť vyjadriť sa k uvedenému vyjadreniu Ing. Holjenčíka.

14. Napokon žalovaný namietal aj správnosť výroku IV. rozsudku s prihliadnutím na skutočnosť, že vo výroku III. napadnutého rozsudku okresný súd v časti žalobu zamietol. Nadväzne na to nemôže byť pravdivé tvrdenie súdu o tom, že žalobcovia boli úspešní v konaní v celom rozsahu a nemôže byť ani správny výrok súdu, ktorým priznal žalobcom nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rovnako sa nemožno stotožniť ani s názorom okresného súdu, že čiastočné zamietnutie žaloby by bolo len v nepatrnej časti. Žaloba bola totiž zamietnutá v istine čo do sumy 140,25 Eur a taktiež bol

zamietnutý nárok žalobcu na úrok z omeškania z obdobia od 21.06.2013 do 03.09.2013 zo žalovaných súm.

15. Žalobcovia vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhli rozsudok okresného súdu v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť. Súčasne si uplatnili voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

16. Za nepochybné považovali, že ku škode na ich zariadeniach nedošlo vplyvom nepriaznivých poveternostných podmienok. Znalec Ing. Holjenčík vo svojom znaleckom posudku totiž jednoznačne uviedol, že škoda na zariadeniach žalobcov vznikla v dôsledku poruchy na zariadeniach žalovaného. Prvotnou príčinou škody bolo nesymetrické zaťažovanie transformátora spôsobované okrem iného vyššími prechodovými odporami jednotlivých technologických zariadení. Istič 250 A bol absolútne nevyhovujúci. Podľa fotografickej dokumentácie ďalšou príčinou vzniku škody bol nedokonalý spoj na svorníku prechodky transformátora, čomu zodpovedajú aj stopy roztaveného kovu. Pri zodpovednom a kvalitnom výkone preventívnej údržby a vykonaní úradných a odborných skúšok v predpísaných lehotách tak žalovaný mohol eliminovať riziko vzniku poruchy. Pokiaľ tak žalovaný neučinil, nemôže sa zbaviť svojej zodpovednosti za vzniknutú škodu. Znalecký posudok Ing. Meravého objektívne posudzuje stav, ku ktorému došlo dňa 16.02.2013. Akákoľvek okolnosť vis maior bola nepochybne vyvrátená nielen znaleckým posudkom Ing. Holjenčíka, ale i znaleckým posudkom Ing. Meravého. Obaja znalci potvrdili, že havária bola len otázkou času a bola v podstate neodvratná. V danom prípade preťaženie dosahovalo až 217 %. Obaja znalci tiež konštatovali závažné porušenie predpisov na prevádzkovanie distribučnej sústavy zo strany žalovaného. Zistenia, ktoré boli uvedené v znaleckom posudku č. 5/2014, boli posúdené objektívne, odborne a nestranne. Tomu korešponduje i vyjadrenie znalca č. 1/2015 zo 27.05.2015. Žalovaný teda nepreukázal žiadny liberačný dôvod, ktorý by ho zbavoval zodpovednosti za vzniknutú škodu. V danej súvislosti žalobcovia poukázali i na ust. § 28 ods. 2 písm. a/, b/, f/ a ust. § 28 ods. 3 písm. f/ zákona č. 251/2012 Z.z. Čo sa týka výšky škody, táto bola znaleckým posudkom stanovená správne a v súlade s platnou právnou úpravou. Neexistuje preto žiaden dôvod na to, aby bola výška škody žalovaným spochybňovaná. Žalovaný nepochybne nezabezpečil adekvátnu prevádzkyschopnosť prenosovej sústavy, spoľahlivo a bezpečnú dodávku elektrickej energie, v dôsledku čoho došlo k vzniku prepätia v prenosovej sústave, čo vyústilo do vzniku škôd na elektrických zariadeniach žalobcov. Zodpovednosť za vznik týchto škôd nesie nepochybne žalovaný a je vylúčené, aby sa svojej zodpovednosti zbavil. Nikto nemôže od žalobcov spravodlivo požadovať, aby držali poškodené spotrebiče v domácnosti niekoľko rokov po tom, čo došlo k ich úplnému znehodnoteniu. Žalobcovia predložili do spisu všetky doklady vzťahujúce sa k poškodeným zariadeniam, z ktorých je nepochybné, že tieto boli zakúpené a následne poškodené v priamej príčinnej súvislosti s udalosťou, ku ktorej došlo dňa 16.02.2013.

K namietanému procesnému postupu súdu žalobcovia uviedli, že žalovaný bol oboznámený s obsahom celého spisového materiálu, mal možnosť sa vyjadriť ku všetkým listinám obsiahnutým v súdnom spise. Len samotná skutočnosť, že žalovaný túto možnosť nevyužil, nemôže predstavovať riadny odvolací dôvod. Je teda zrejmé, že neúspech žalobcov v spore bol len v nepatrnej časti, a preto nie je žiadny objektívny dôvod k spochybňovaniu ich nároku na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

17. Žalovaný vo svojej odvolacej replike v celom rozsahu zotrval na svojich tvrdeniach prezentovaných vo svojom opravnom prostriedku.

18. Zastával názor, že v rámci prvoinštančného konania nebolo jednoznačne preukázané, že transformátor bol preťažovaný a že pri havárii dňa 16.02.2013 došlo ku vzniku škody na spotrebičoch žalobcov. Rovnako nebolo v konaní jednoznačne preukázané ani to, že zo strany žalovaného došlo k vážnemu porušeniu prevádzkových predpisov. Naopak, znalecký posudok ústavu súdneho inžinierstva potvrdil, že zo strany žalovaného boli splnené všetky povinnosti predpísané zákonom i všeobecne záväznými predpismi. Okrem toho mesiac pred haváriou bolo vykonané meranie termovíziou, ktoré nepreukázalo žiadne prehriatie spojov ani preťažovanie transformátora. Odvolateľ preto zotrval na tvrdení, že ku vzniku poruchy došlo v dôsledku výrobných vad transformátora, ktorú on nemohol predvídať. Pokiaľ sa týka preukázania výšky škody, žalovaný zotrval na svojich tvrdeniach o tom, že žalobcovia dostatočne nepreukázali výšku škody, ani to, že predmetné spotrebiče boli poškodené práve v súvislosti s poruchou dňa 16.02.2013.

19. Žalobcovia v rade 1/ a 2/ vo svojej odvolacej duplike zotrvali na svojich predchádzajúcich vyjadreniach prezentovaných tak v rámci prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania.

20. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolacej duplike žalobcov opätovne poukázal na skutočnosti prezentované nielen v jeho opravnom prostriedku, ale i v jeho vyjadreniach k vyjadreniam žalobcov.

21. K tomuto vyjadreniu žalobcovia nepodali ďalšie vyjadrenie. Ďalšie vyjadrenia procesných strán už neboli v rámci odvolacieho konania produkované.

22. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. CSP a contrario toto rozhodnutie vo výrokoch I. II. a IV. podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP s použitím § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, z nasledovných dôvodov:

23. Odvolací súd sa stotožnil s námietkou žalovaného, že v konaní nebola jednoznačne preukázaná jeho zodpovednosť za škodu v zmysle ust. § 420a ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka.

Z obsahu spisového materiálu v prejednávanej veci, a ani z rozhodnutia okresného súdu nie je možné zistiť, na základe akých skutočností konajúci súd ustálil príčinnú súvislosť medzi existenciou udalosti vyvolanej prevádzkovou činnosťou žalovaného a žalobcami tvrdým vznikom škody. Z vyjadrenia žalobcov, ale i konštatovania súdu je nesporné, že žalobcovia v priebehu celého konania veci, ktoré mali byť poškodené poruchou transformátora v obci P., časť P., U. u U. dňa 16.02.2013, sami konštatovali, že ich vyhodili, a teda nie sú ani schopní tieto veci súdu predložiť.

24. Okresným súdom tak zostalo nezodpovedané, na podklade akej skutočnosti ustálil príčinnú súvislosť medzi poškodením vecí tvrdených žalobcami a ním ustálenou zodpovednosťou žalovaného za vzniknutú poruchu transformátora. Aj v zmysle zákonných ustanovení § 420 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka citovaných v napadnutom rozhodnutí sa na preukázanie zodpovednosti žalovaného ako škodcu za vzniknutú škodu vyžaduje splnenie kumulatívnych predpokladov, a to existencia udalosti vyvolanej prevádzkovou činnosťou, spôsobenie škody a príčinná súvislosť medzi existenciou udalosti vyvolanej prevádzkovou činnosťou žalovaného a spôsobenou škodou. Práve v tomto smere odvolací súd považoval rozhodnutie okresného súdu za nepreskúmateľné a nezrozumiteľné pre nedostatok dôvodov. Je nutné zdôrazniť, že ak žalobcovia nimi tvrdené poškodené veci nepredložili, a nepredložili súdu dôkaz o ich existencii v čase škodovej udalosti, konajúci súd nemohol bez ďalšieho za jednoznačne ustáliť, že tieto veci ku dňu 16.02.2013 v ich domácnosti existovali a tiež to, že k ich poruche, (pokiaľ k ich znehodnoteniu došlo), došlo práve v dôsledku havárie transformátora. S prihliadnutím na rozpornosť predložených znaleckých posudkov, ako aj potvrdenia opravovne transformátorov, odvolací súd tiež nepovažoval za jednoznačne preukázanú zodpovednosť žalovaného za škodu spôsobenú jeho prevádzkovou činnosťou. S prihliadnutím na absenciu žalobcami tvrdených poškodených vecí, možno teda (aktuálne) konštatovať neunesenie dôkazného bremena žalobcov na preukázanie príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a tvrdenou zodpovednosťou žalovaného za škodu. Bolo preto primárnou povinnosťou okresného súdu v spore zaoberať sa touto otázkou a ustáliť si, či aj za situácie, ak by bola zodpovednosť žalovaného za vznik predmetnej škody preukázaná, by vzhľadom na absenciu poškodených vecí žalobcov a nedostatok dôkazov o tom, že k ich poškodeniu došlo práve v príčinnej súvislosti s tvrdenou poruchou transformátora žalovaného, bolo možné žalobe žalobcov bez ďalšieho vyhovieť.

25. Pokiaľ okresný súd vo svojom rozhodnutí týmto skutočnostiam a námietkam žalovaného nedal relevantnú odpoveď a ponechal ich bez povšimnutia, odvolaciemu súdu i stranám sporu nemohlo byť zrejmé, na základe akého myšlienkového postupu a dôkazov, ktoré vykonal, dospel k presvedčeniu o tom, že príčinná súvislosť medzi haváriou transformátora a poškodením vecí tvrdených žalobcami bola preukázaná.

26. Dôvodnou je i námietka odvolateľa o tom, že vyjadrenie znalca Ing. Holjenčíka k znaleckému posudku č. 4/2016 mu nebolo vôbec doručené a s jeho obsahom nebol oboznámený ani na súdnom pojednávaní. Z obsahu spisového materiálu v prejednávanej veci vyplýva, že spis Okresného súdu Čadca sp.zn. 11C/63/2013 nebol pripojený k spisu prejednávanej veci. Rovnako zápisnica o pojednávaní konanom na Okresnom súde Čadca dňa 27.11.2017 neobsahuje záznam o tom, že by sa súd s týmto vyjadrením znalca i znaleckým posudkom Ing. Holjenčíka nachádzajúcim sa v spise Okresného súdu Čadca sp.zn. 11C/63/2013, oboznámil ich prečítaním. Na čl. 192 p.v. spisu je konštatované, že súd sa oboznámil so znaleckým posudkom Ing. Holjenčíka v spise 11C/63/2013. Pripojenie označeného súdneho spisu

však nie je zrejme vôbec z obsahu spisového materiálu ani predmetnej zápisnice o súdnom pojednávaní. O oboznámení sa so znaleckým posudkom Ing. Holjenčika nachádzajúcim sa v spise okresného súdu sp.zn. 11C/63/2013, či jeho vyjadrením k znaleckému posudku č. 4/2016, nenasvedčuje ani nahrávka z pojednávania na Okresnom súde Čadca vo veci 11C/67/2013 zo dňa 27.11.2017. Je teda zrejme, že dôkaz touto listinou, v konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 11C/67/2013 nebol vykonaný.

27. V danej súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že podľa § 188 ods. 1 CSP súd vykonáva dôkazy na pojednávaní. V zmysle § 188 ods. 2 CSP súd vykonáva dôkaz mimo pojednávania, ak je to možné a účelné. Strany majú právo byť prítomné na takto vykonávanom dokazovaní. Vykonanie dôkazu mimo pojednávania súd stranám oznamuje spravidla 5 dní vopred. Ak bolo nariadené pojednávanie, oboznámi súd strany s výsledkami dokazovania na tomto pojednávaní. Z obsahu spisového materiálu jednoznačne vyplýva, že okresný súd pochybil, keď na pojednávaniach v prejednávanej veci neoboznámil strany sporu s obsahom spisového materiálu a listinnými dôkazmi zo spisu Okresného súdu Čadca sp.zn. 11C/63/2013. Napriek tomu svoje rozhodnutie oprel o takéto dôkazy, čím porušil svoje procesné povinnosti vo vzťahu k stranám sporu. Na poslednom pojednávaní konanom dňa 22.11.2017 sudkyňa na čl. 192 p.v. spisu konštatovala oboznamovanie sa s obsahom spisu sp.zn. 11C/67/2013 a listinami, ktoré sú súčasťou spisu, vrátane znaleckého posudku Ing. Holjenčika v spise Okresného súdu Čadca sp. zn. 11C/63/2013. Spis Okresného súdu Čadca sp.zn. 11C/63/2013, ani znalecký posudok Ing. Holjenčika a vyjadrenie znalca Ing. Holjenčika k znaleckému posudku č. 4/2016, ktorý má byť súčasťou označeného spisu, však nie sú doposiaľ súčasťou spisového materiálu v prejednávanej veci. Okresný súd teda riadne nevykonal dokazovanie listinami, spôsobom upraveným v ust. § 204 CSP. Označené zákonné ustanovenie totiž jasne uvádza, že dôkaz listinou sa vykoná tak, že súd listinu alebo jej časť prečíta alebo oznámi jej obsah; to neplatí, ak ide o listinu, ktorej odpis bol strane sporu v priebehu konania doručený a ak listina alebo jej obsah neboli protistranou spochybnené. Vo vzťahu k znaleckému posudku Ing. Holjenčika a jeho následného vyjadrenia znalca je potrebné poznamenať, že sa nejedná o vykonanie znaleckého dokazovania v zmysle ust. § 208 alebo § 209 CSP. Odvolací súd konštatuje teda porušenie princípu ústnosti a priamosti súdneho konania, najmä článku 48 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a aby sa v jeho prítomnosti mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Je neprípustné, aby sa strana sporu o obsahu listinného dôkazu dozvedela až z písomného vyhotovenia rozsudku, tak ako tomu bolo v prejednávanej veci. Z obsahu spisového materiálu je zrejme, že dôkazy, ktoré ani neboli obsahom spisového materiálu, neboli stranám sporu doručované, v dôsledku čoho (logicky) tieto listiny ani ich obsah nemohli byť protistranou (či už v prednese na pojednávaní, alebo v písomnom podaní) spochybnené. Odôvodnenie rozsudku okresného súdu však vychádzalo z listinných dôkazov, ktoré nie sú obsahom spisového materiálu, ale sú obsahom spisu Okresného súdu Čadca sp.zn. 11C/63/2013, ktorý vôbec nebol pripojený k spisu v prejednávanej veci. Tomu nasvedčuje najmä odôvodnenie napadnutého rozsudku na jeho strane 3 a 10. Je teda zrejme, že označené listinné dôkazy neboli v tomto konaní zo strany prvoinštančného súdu vykonané spôsobom súladným s ust. § 204 CSP. Pokiaľ sa súd prvej inštancie dopustil viacerých vyššie uvedených procesných pochybení (nesprávne právne posúdenie, odňatie možnosti konať pred súdom), potom si taký súd nespĺnil ústavne a zákonom vymedzenú povinnosť garantovať strane sporu obsah základného práva na súdnu ochranu, právo na spravodlivú ochranu jeho práv a oprávnených záujmov.

28. Zároveň je nutné dodať, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Judikatúra tohto súdu teda nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 09. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

29. Rovnako sa Ústavný súd Slovenskej republiky vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie aj v náleze III. ÚS 119/03-30. Ústavný súd už vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03).

30. Z ust. § 220 CSP vyplýva, že v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

31. Z obsahu napadnutého rozhodnutia však vyplýva, že okresný súd sa vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami dôsledne neriadil a jeho rozhodnutie je preto nepreskúmateľné. Okresný súd nárok žalobcov neposúdil dôsledne v zmysle ním citovanej právnej úpravy a k námietkam žalovaného prezentovaným v rámci jeho obrany v spore sa zodpovedajúcim spôsobom nevyjadril a nezaujal k nim adekvátne stanovisko, vychádzajúce z ním vykonaného dokazovania.

32. Nesprávny postup súdu prvej inštancie v takomto rozsahu by nemal naprávať odvolací súd, ktorý je spravidla určený na to, aby náležite vykladal a aplikoval právo v opravných konaniach. Účelom fungovania opravného súdu je na kvalitatívne vyššej úrovni, na základe opravných prostriedkov, preskúmať, či sa na súde prvej inštancie dosiahol účel civilného sporového konania vyjadrený v článkoch 2, 3 a 6 CSP v spojitosti s článkom 46 a nasl. Ústavy SR a nenahrádzať podstatné pochybenia v postupe prvoinštančného súdu.

33. Uvedené pochybenia v postupe okresného súdu považoval odvolací súd za tak podstatné, ktoré ho viedli k zrušeniu napadnutého rozhodnutia vo výrokoch I., II. a IV. a vráteniu veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

34. Vo zvyšnej časti nenapadnutej odvolaním (t.j. vo výroku III.) zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý týmto rozhodnutím odvolacieho súdu.

35. V ďalšom konaní okresný súd vytýči pojednávanie, na ktoré predvolá strany sporu a vykoná dokazovanie na základe dôkazov produkovaných obidvomi procesnými stranami. V prípade potreby pripojí k spisu v prejednávanej veci i dôkazy zo spisu Okresného súdu Čadca sp.zn. 11C/63/2013 a dôkaz týmito listinami vykoná v súlade s úpravou upravenou v Civilnom sporovom poriadku, najmä ust. § 188 a § 204 CSP. Po vykonaní dokazovania sa prvoinštančný súd opätovne vysporiada s otázkou nároku uplatneného žalobou žalobcami v tomto konaní a vykonané dokazovanie vyhodnotí v súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP a výsledky vyhodnotenia dôkazov zahrnie aj do odôvodnenia rozsudku tak, ako mu to ukladá ust. § 220 ods. 2 a 3 CSP. V nadväznosti na rozhodnutie vo veci samej okresný súd opätovne rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania a dôsledne vyhodnotí aj pomer úspechu a neúspechu strán v spore podľa § 255 ods. 1 CSP, prípadne podľa § 255 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie je pritom viazaný právnym názorom odvolacieho súdu prezentovaným v tomto rozhodnutí (§ 391 ods. 2 CSP).

36. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

37. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).